

Ostudent

15 Kč

1/2007
prosinec

Obsah

Advent a Vánoce	s. 3
Redakční rada se představuje	s. 4
Hláskovník sexty	s. 7
Život v našem ústavu	s. 9
Dobrý den, tady prima	s. 10
Ostře sledovaná třída	s. 12
Jak se líbí Chocholoušek	s. 13
Malé zamýšlení na téma...Naivita	s. 13
Ukrajinská svatba a něco navíc	s. 14
Šest stupňů odloučení	s. 15
Víte, že... ..	s. 15
Nejtupější policejní akce a reakce.....	s. 16
Zaujalo nás	s. 17
Co je IN a co OUT	s. 18
Vtipy	s. 18
Bavte se s námi	s. 19

Ostudent - občasník Letohradského soukromého gymnázia, o. p. s.
1/ prosinec 2007

Šéfredaktor: Katka Hanzlová

Redaktoři: Alexandra Parish
Wenda Bendlová
Lída Nyklesová
Katka Tomková
Lenka Murasová
Lucie Řeháková
Soňa Švestková
Eva Papáčková
Bára Vítková
Aneta Dostálová

Výtvarné zpracování: Filip Jedlička
Aneta Dostálová

Grafická úprava: Honza Kalát

Advent a Vánoce

Advent byl a je dobou očekávání - původně očekávání příchodu Spasitele na svět, proto ono latinské „advent“, které znamená příchod.

Chápání adventního času v jeho prvotním významu v několika posledních desetiletích z našich myslí téměř vymizelo. Poválečná léta adventní rozjímání nahradila honbou za co nejdražším dárkem, největším vánočním kaprem a nejkošatějším stromčkem. Z adventu nám zbylo alespoň několik zvyků, symbolů a svátků. Ať už jde o křehkou krásu barborek, mikulášskou nadílku, pečení vánočního cukroví či adventní věnce.

Šlo vlastně o přípravnou dobu na vánoční svátky, která se od 11. století ustálila na posledních čtyřech týdnech před Štědrým dnem. Jednalo se o dobu postní, zakázány byly zábavy, tanec a zpěv. Do adventu patří čtyři adventní neděle - železná, bronzová, stříbrná a zlatá.

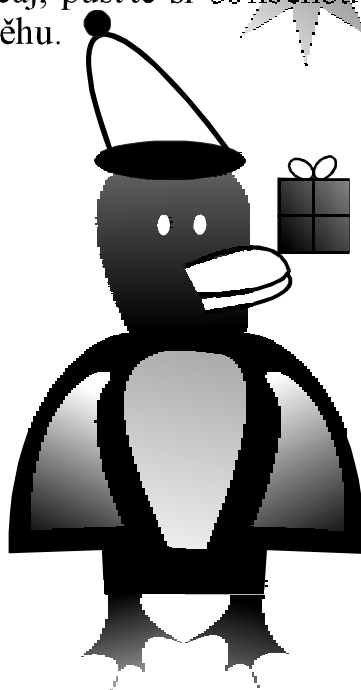
Vánoce jsou svátky, na které se těší celý rok především děti. Některým dospělým přináší tato část roku spoustu stresu. Jiní se těší, že uvidí přátele, na něž jindy nemají čas, další se nemůžou dočkat, až obdarují své blízké. Je to tak - Vánoce znamenají shon, ale také klid a zvláštní atmosféru, na kterou se těší snad každý z nás.

Proto až budete letos stát v obchodě v dlouhé frontě, zkuste nemyslet na to, co všechno ještě musíte stihnout. Zabroukejte si koledu, vzpomeňte si, jak jste byli malí, v pokoji zazvonil zvonek a Vy jste věděli, že už je to tady... Pomalu jste otevřeli dveře a uviděli krásný stromek, který celý zářil v záplavě ozdob a světel.

A proto vám radím: Uvařte si čaj, pusťte si oblíbenou hudbu a začtěte se do nějakého napínavého, třeba i vánočního příběhu.

Přeji krásné prožití Vánoc!

Lucie Řeháková

Naše redakce se představuje

Držíte v ruce první číslo letošního Osmičlenu. Abyste věděli, s kým máte tu čest a kdo stojí za obnovenou premiérou tohoto časopisu, dovolte nám se představit obrazem a několika slovy.

P. S.: Tato redakce též pro své spolužáky připravuje každé pondělí krátká hlášení ve školním rozhlase díky Našemu, vašemu, jejich ne RKK - Rádiu kolísající kvality.

- 1. Proč pracuju ve školním rozhlase, co mě do něj přivedlo?**
- 2. Co vidím na práci reportéra (moderátora) zajímavého?**
- 3. Co bych zlepšil(-a) na vysílání školního rozhlasu?**

Lída Nyklesová (sekunda)

1. Přivedl mě na to fakt, že bych si mohla vyzkoušet práci redaktorky.
2. Vztahy s lidmi, mnoho legrace a zážitky.
3. Vhodnější znělku.

Kateřina Hanzlová (sexta)

1. Do rozhlasu mě přivedla myšlenka, že by s touto školou mohli začít hybat i studenti.
2. Rozšíření mých češtinářských znalostí, mluvy a daleko více si všímám dění ve škole. Pokud bych se tomu i po škole chtěla věnovat, je to dobrá příprava.
3. Zlepšení se odráží od lidí, kteří na tom pracují. Mrzí mě, že starší studenti nemají zájem o zkvalitnění našeho rádia. Zlepšila bych mluvu i kvalitu článku, jde však jenom o zkušenosti. Zkusila bych do vysílání zapojit i hudbu.

Eva Papáčková (kvarta)

1. Přivedla mě do něj spolužačka a pracuji tam kvůli tomu, abych se k něčemu přiučila a zjistila, jaké to mají doopravdoví reportéři.
2. Můžeme si sami vybírat, co chceme napsat. Je to dobrá zkušenost.
3. Možná bychom mohli trochu víc spolupracovat, ale sama vím, že je to těžké.

Lucie Řeháková (tercie)

1. Baví mě se podělit s někým o nějakou informaci a pomoci mu zabít volný čas, kdy by se třeba nudil.
2. Mohu se bavit s cizími i významnými lidmi. Naučím se zacházet s technikou na to potřebnou.
3. Možná bych tam dala více komických situací.

Soňa Švestková (tercie)

1. Protože chci přispět a zlepšit si známost z Čj.
2. Odvahu a hlasivky.
3. Pokud se autor nezmíní jménem na konci článku, ponechala bych anonymitu.

Barbora Vítková (kvarta)

1. Když nám naše třídní profesorka oznámila, že bude možnost udělat ve škole rozhlas, viděla jsem to jako skvělou příležitost, jak se zdokonalit v češtině. Ne, že by to bylo jen kvůli tomu, slohy mě bavily, tak proč to nezkusit.
2. Člověk se dozví mnoho zajímavých i naučných informací. Nikdy se u toho nenudí.

Pozná a vidí mnoho nových míst, podívá se tam, kam by jinak neměl možnost se dostat (pardubický rozhlas).

3. Chtělo by to víc života. Možná by to mohlo být víckrát do týdne. Třeba i před vyučováním. Mohli bychom pouštět muziku.

Eva Hubálková (sekunda)

1. Do rozhlasu mě přivedla zvědavost a Wenda.
2. Líbí se mně pohotovost a vtipnost reportérů, ale to se musím ještě učit.
3. Mně se vše líbí tak, jak to je.

Kateřina Tomková (sekunda)

1. Když byl konkurz, tak jsem byla zvědavá a jednoduše jsem se přihlásila a teď sem tady. Moderuji pondělní relace (s Kát'ou a Filipem se střídáme).
2. Získávám nové zkušenosti. A díky tomu, že si musíme sami psát komentáře k jednotlivým relacím, můžeme se lépe vycvičit slyšet práci.
3. Místo mé a Tyndy bych ráda dala nové moderátory, protože už na to nemám moc času, a pak se to ukazuje na jednotlivých relacích. Byla bych ráda, kdybychom nemuseli hlásit naživo a dalo se to nahrát do počítače a pouštět sestříhané záznamy, protože je Tynda často nervózní a občas tu nervozitu přenáší na mě.

Lenka Murasová (tercie)

1. Je to relaxace a práce se zajímavými lidmi mě přitahuje. Porozumět někomu dalšímu je pro mě moc cenné. A navíc můžu dělat něco, co přinese užitek i ostatním.
2. Příležitost podat super zprávy a pomáhat lidem. A rozdávat radost svými texty.
3. Nic, moc se mi vše líbí.

Ostatní členové

Wenda Bendlová

Aneta Dostálová

Anna-Marie
Dombajová

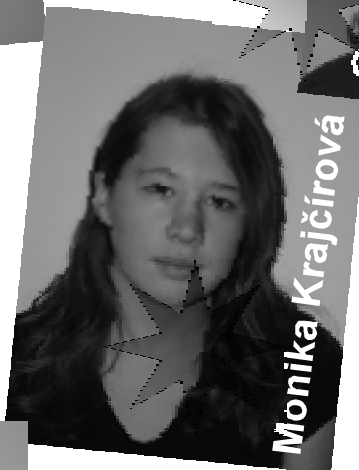
Filip Jedlička

Ondřej Kocourek

Klára Paďourová

Monika Krajčirová

Tynda Kopecká

Alexandra Parish

Hláškovník sexty

Pro úspěch hlášek v našem, vašem, jejich ne RKK jsme se rozhodli, že je pustíme do davu i v tištěné podobě. Díky našemu zdroji, **Hláškovníku sexty**, který se vede již od roku 2005, máme mnoho více než dobrých průpovědek. Některé jste už slyšeli, ale některé jsou ještě neokoukané. Tak s chutí do čtení!

Tak například **pan Bendl** jednoho krásného zeměpisného dne, když jsme se opět vzdálili od tématu, prohlásil: „*Jen si tak ráno čistím uši hřebíkem stovkou a najednou ticho.*“

Také **paní Formánková**: „*Pavlo, jaký je to druh zájmena?*“ A Pavla na to: „*Sloveso?!*“
Nebo když nebyla opět smazaná tabule: „*Kdo má službu? Langr a Bělský? To jsou nápady.*“

Paní Stejskalová je tu taky, aneb klasická hodina němčiny: „*Jak tě může napadnout dát po WAS hnedka WII, ježíbabo jedna?*“

Ani **paní Kestránková** nezahálela, když se jí někdo zašantročil její sešit: „*Tak jsem blázen nebo letadlo?*“

V neposlední řadě má v našem hláškovníku stále místo i **pan Růžička**: „*Když někoho probíjí proud, tak se ho nedotýkejte, přiznávám, že by bylo zajímavé sledovat třídu, jak tančí v rytmu 150 voltů, ale nedělejte to.*“

A když Lucka prohlásila, že je nynější učivo velice těžké, bylo jí důrazně odpovězeno: „*Ticho tam na hnoji nebo tam hodím vidle!*“

Při opětovné prosbě, abychom nepsali písemku, nás pan profesor zchladil větou: „*Zastavte někdo ten slovní průjem.*“

Vanda se jednou nebojácně zeptala: „*Můžu odejít?*“ Rázná odpověď pana Růžičky zněla: „*Ne, ale můžete dělat, že tu nejste.*“

Na začátku letošního roku nám náš pan profesor sdělil: „*Kantor tohoto předmětu je v podstatě hrozná svině.*“

A to takhle jednou Karel dělal bordel: „*Neštvěte mě, pane Formánku.*“ A Karel: „*Já vás neštvu, kdybych vás štvál, tak vás honím po lese.*“ A reakce na tuhle poznámku byla: „*Já bych měl mít příplatek za práci v rizikovém prostředí, protože každou hodinu hrozí, že se dostanu do vězení.*“

No a jak se říká, to nejlepší na závěr. **Pan Šembera**. „*Na jedničku mně matiku Bůh, na dvojku já a paní ředitelka, na trojku mí kolegové, na čtyřku ti nejlepší z vás a na pětku zbytek.*“ A pronesená věta na závěr zněla: „*Skromnost je má základní vlastnost.*“

Také se neustále houpete na židlích? Sexta ano. A důrazná poznámka pana Šembery zněla:

„Ze židlí, na kterých se dalo sedět, jste udělali židle, vedle kterých se nedá stát.“

A co takhle vysvětlování příkladů? *„Když se dohodneme, že tohle (zvedne houbu) je blbec, tak je to definice. Když pak řeknu, vem blbce a smaž tabuli, tak ne že poběžíte do primy pro nějakého ubožáka, ale normálně vezmete houbu a smažete zápis.“*

Dokonce ani při první hodině matematiky minulého školního roku náš hláskovník nezůstal prázdný, když nám pan profesor oznámil: *„Jak tak na vás koukám, někteří z vás loni zapomněli odejít.“*

A vysvětlení pojmu analytická geometrie znělo: *„Analytická geometrie..., to je nádherné téma. Na tom se dá vyrazit takovejch studentů.“*

Při hodině matematiky, ač by se to zdálo nemožné, pan profesor i rýmuje: *„Rychle si to oprav, vyheš se tak poprav.“*

Jde vidět, že náš pan profesor matematikou opravdu žije: *„Pamatujte si, matematika je jazykem věd a ostatní jen opisují.“*

Nechodte raději okolo pana Šembery, aniž byste nepozdravili: *„Tys mě přehlíd? Jsem snad malej nebo co?“*

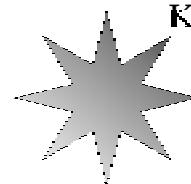
Když někdo z davu pronesl nějakou nemístnou poznámku na nejmenovaného profesora, pan Šembera odpověděl: *„Kdybyste toho přečetli tolik co on, tak byste měli na očích püllitry.“*

A to takhle jednou holky v přední lavici štěbetali: *„Holky, sedíte tady v první lavici...tak nechtějte od příště sedět na tabuli.“*

Někteří žáci chodí pozdě do hodiny z vlakového nádraží: *„Z nádraží se to dá stihnout za 10 minut!“* ze třídy se na to ozvalo: *„Paní ředitelka říká, že to dává za čtyři.“* A pan Šembera na to: *„Však já jsem taky jenom zástupce.“*

Tak to by byl slabý odvárek z toho, co jsme zaznamenali. Doufám, že do dalších dní, týdnů, měsíců a snad i roků naši profesori nepodlehnu zahálce a budou dál sršet vtípem jako doposud. Doufám, že nám hlášek opět přibude a že jste se alespoň trochu pobavili.

Katka Hanzlová

Život v našem ústavu

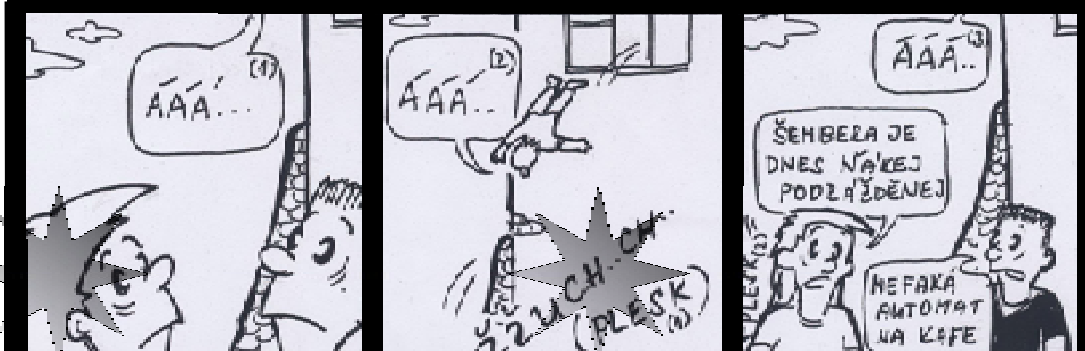
1

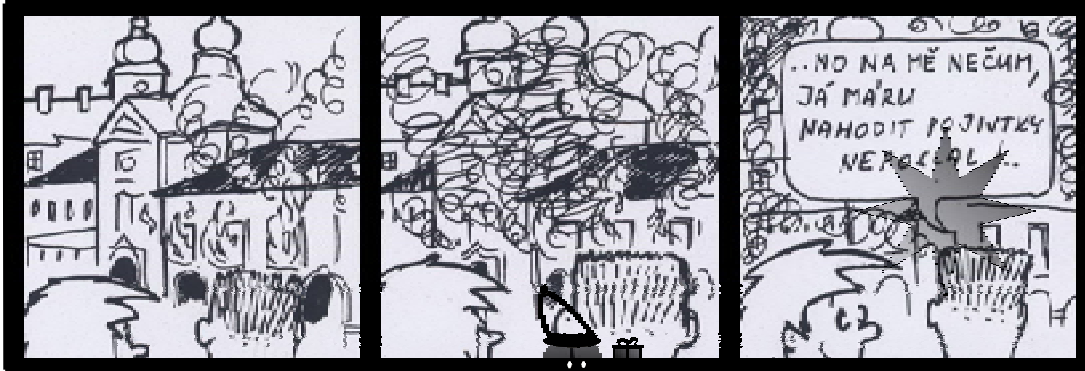
2

3

4

Dobrý den, tady prima.

<i>Jméno:</i>	<i>Koníčky:</i>	<i>Přezdívka:</i>	<i>č. obrázku</i>
Božon Jakub		Božon	1
Dombajová Anna-Marie		Dombaj	2
Holubář Bartoloměj	biatlon	Bárt	3
Hubálek Ondřej	jízda na koni		4
Jansová Agata	gymnastika	Aga	5
Kolyza Václav	futbal	Váša	6
Králíková Kateřina	volejbal	králík	7
Krejčí Martin	florbal	křeček, Fredy	x
Kubová Andrea	volejbal	Aja	8
Moravec Jiří	biatlon		9
Parish Alexandra	americký fotbal	Molly	10
Pecháček Filip	tenis		11
Polák Tomáš		džeky	12
Rusín Filip	skaut	lachtan	x
Řehák Martin	stolní tenis	řízek	13
Sýkorová Jitka	aerobik, skaut	Jit'a	14
Tarašková Tereza	jízda na koni		15
Venci Vojtěch	volejbal	kojenec	16
Veselá Dominika	Neon, fctbal		17

Třídní profesorka Mgr. Dana Formánková

Ostře sledovaná třída

Rozhovor s Lukášem Skalickým

Zeptali jsme se jednoho vzorného maturanta, Lukáše Skalického, na pár otázek. Tady jsou, včetně odpovědí.

Na začátek taková klasická otázka: Těšíš se na maturitu?

Ano, těším se. Po maturitě bude vysoká škola a nové obzory. Už, aby to bylo.

Kolik hodin se denně učíš?

Asi 3 - 4 hodiny.

Jé, to asi nemáš moc volného času?

Mám, to jasně. Chvilka se vždycky najde.

Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Technika a astrofyzika.

Tak my ti přejeme, ať maturitu uděláš s vyznamenáním a splní se ti všechna přání!

Alexandra Parish

Rozhovor s Mgr. Monikou Krejčovou

Jistě jste všichni zvědaví na rozhovor tohoto čísla.

Tady je! Ptali jsme se paní učitelky Krejčové:

Paní učitelko, jelikož jste třídní oktávy, musím se Vás zeptat na to, jak jste se svou třídou spokojena?

Studijní výsledky u některých žáků by mohly být lepší, ale jinak jsem spokojena. Hlavně se mi líbí, jak jsou šikovní a umí držet spolu. Ten maturitní ples se jim jistě povede. Moc se snaží. (pozn. autora: Povedl se!)

Měla jste už někdy předtím maturanty?

Ne. Toto jsou moji první maturanti.

Jste škrblá učitelka. Jak jste se k tomuto povolání dostala?

Já mám tři tety. Dvě jsou učitelky. Hodně mě to ovlivnilo při výběru povolání.

Ted' se nabízí otázka. Čím jste chtěla být jako malá?

Paní magistrou v lékárně. Moje maminka totiž v lékárně pracovala a já se za ní chodila vždycky dívat. Strašně se mi líbily ty vůně, které se lékárnou linuly.

A na závěr našeho malého rozhovoru ještě poslední otázka. Bude se Vám po vašem letošním maturitním ročníku stýskat?

Ano, moc! Už teď se mi hrozně stýská a bojím se toho. Moji oktávanci mi totiž hrozně přirostli k srdíčku.

Děkuji za rozhovor.

Lenka

Murasová

Jak se líbí Chocholoušek

Položila jsem 30 lidem ze všech ročníků od primy po oktávu anketní otázku: „Líbí se vám 13. ve škole?“

Takto to dopadlo:

1. Zdá se mi to trapné!	6.6%
2. Děláním to jen kvůli zkoušení.	26.6%
3. Je to skvělé zpestření.	66.6%

Na třetí odpověď odpovídali nejčastěji studenti sexty - oktávy. Ostatní studenti se v odpovědích neshodli (co se tříd týče).

Lída Nyklesová

Malé zamyšlení na téma ... Naivita

Naivita. Co je vlastně naivita? Vždyť lidé v okolí ji skloňují ve všech pádech a já vlastně ani nevím, jestli do této kategorie spadám, a nebo jestli jsem už velká holka =)

Slovník by řekl, že naivní holčina je prostomyslná dívka plná nezkušenosti a dětinskosti. Což ve mně osobně evokuje obraz nevinné Lolity, i když ta zas tak nevinná nebyla.

Bohužel naivní lidé už nejsou jen roztomilé holčičky s bílými podkolenkami.

Asi každý je svým způsobem naivní - někdo si myslí, že svými činy koná to nejlepší pro všechny zúčastněné strany, další se domnívá, že na to, co udělal, se nepříjde, a někdo zase svou důvěrou ke všemu a všem.

Je to špatná vlastnost? Pro lidi, kteří se osobou setkávají poprvé, asi ne, ale když vám pak v představě, že koná dobro, ten dotyčný ublíží, je to už horší.

A musí naivita nutně souviset s věkem nebo může být naivní i má 70letá babička, které léta života pomohla ke získání zkušeností? Mohly to snad být drobné prohry a životní kolize, jež jí daly dostatečný rozum a cit pro rozpoznání toho, co je dobré a co ne. Když se o malém dítěti řekne, že je naivní, určitě nikoho nenapadne opakovat, ale když to prohlásíme o někom na prahu dospělosti, určitě by se ozvaly hlasy, které by byly proti, a mezi prvními by jistě byl člověk, který je ochoten naivitu!

A co ve škole? Tam se také s tímto slovem setkáváme. Ať už ze strany učitelů, kteří věří v poctivost svých žáků, a nebo žáků, kteří se spoléhají, že jejich kantoři jsou hlouzí a v lepším případě alespoň slepí. Jak lehké je občas náletět hezké tváříce, o tom ani nemluvě.

Ale abych zde netvrdila, že jsou všichni vlastně naivní a jen já ne, tak se vám přiznám, v čem spočívá ta moje naivita... V mé hlouposti, spočívající na mých bedrech, a ve víře, že všichni jsou ve své podstatě dobří. Takže nenávisť u mě nemá místo, jelikož i ten nejšilenější spolužák, učitel, člen rodiny nebo bývalý mají důvod ke svému chování. Doufám, že je dokážu pochopit a že za tím, co se právě děje, je nějaký hlubší smysl a oni vlastně ve své podstatě nejsou schopni nikomu ublížit. Tedy ani já nikdy neublížuju ze zlého úmyslu, ale pouze ze své přirozené naivity.

A co vy? Jak to máte? A co si myslíte o naivitě?

Agnes

Ukrajinská svatba a něco navíc

Na Ukrajinu jsem se dostala jednoduše. Svatba. Moc se mi tam necítilo, zní to neuvěřitelně, ale já jsem chtěla zůstat ve škole. Ne protože bych chtěla psát tu haldu písemek z zeměpisu a jiných předmětů, ale protože návštěva státu byla na úkor Halloweenu, na který jsem se tak těšila. Nakonec jsem ho oželela a ráno v pět, společně s rodiči a bratrem, vyrazila vstříc Ukrajině.

Šok na nás čekal hned na hranicích mezi Slovenskem a Ukrajinou. Na ukrajinské straně nám policisté dali vyplňovat imigrační papíry. Pár desítek kilometrů jsme byli ještě docela v civilizaci. Pak to ale začalo, opravdu jsem nečekala, že na fotbalovém stadionu, tedy jestli se tomu tak dá říkat, uvidím pasoucí se krávy. Zřejmě tam byly místo sekačky. Také jsme po cestě viděli spoustu pravoslavných kostelíků v různých barvách, nechyběla ani růžová, zelená nebo modrá. Jeli jsme po hlavních silnicích se samými dírami a otevřenými kanály, nedejte bůh abychom zahrnuli na nějakou vedlejší cestu, tam neměli ani asfalt. A co teď ve značení! To tam ani neznají. Když už jsme to měli zhruba jen 2 hodiny do města, potkali jsme stádo krav na silnici. Krávy zepředu, krávy zezadu, krávy zprava, krávy zleva, tzv. totální obklíčení.

Cesta na Ukrajinu nám trvala asi 12 hodin. Konečně jsme dorazili do Chustu, tedy do města, kde jsme měli zamluvený hotel. Hotel Chust měl pět hvězdiček. Na každém patře byla barišňa, to je paní, která tam hlídá hosty. Na patře bylo šest pokojů, z toho ve dvou byl záchod a sprcha. Ostatní měly hromadné sprchy, které nebyly děleny na dámské a pánské. A to ani raději nemluvím o švábech, kteří se tam proměnávali.

Další den ráno jsme prošli trhy. Viděli jsme stánek s masem a rybami, na které sedaly mouchy a kladly na ně vajíčka. Všichni lidé na Ukrajině navenek vypadají krásně upravení a oblečení, ale žijí v chatrčích. Na záchod chodí do kadibudek. Akuchyň mají ve chlívě.

Na svatbě jsme měli být v úterý v 10:00, bylo půl jedenácté a nikdo se nikam nehnal. V 10:45 jsme dorazili do kostela. Bylo tam si jen 15 lidí. Těch patnáct lidí jelo do sálu na oběd. To už se tam začali scházet ostatní. Poté všichni lidé nasedli do aut, každý z nich měl v sobě alespoň 3 vodky. Ptali jsme se jich, jestli je nechytí policisté. Bylo nám řečeno, že policisté svatby nestaví. Jeli jsme na úřad, a poté do kláštera. Tam si každá vdaná žena, tedy pokud chtěla vstoupit, musela vzít šátek na hlavu. A na konci na programu bylo focení, fotili se všichni, tím myslím všech 400 lidí. Když už jsme to měli konečně za sebou bylo 15:00. Po této "proceduře jsme dostali volno s tím, že v 18:00 se všichni sejdeme na sále.

K hotelu pro nás přijelo auto, aby nás zavezlo do sálu. Takovou jízdu jsem v životě nejela, auto jelo hrozně rychle přes ty díry a otevřené kanály. Řidič viděl naprosto 2 metry před sebe.

Když jsme ve zdraví přijeli, usadili jsme se k jednému ze stolů. Všechny stoly byly plné jídla, tudíž se tam nedalo ani hýbnout. Do dvanácti nám donesli ještě dalších sedm chodů, to už na nás bylo ale opravdu moc. O půlnoci nás vyhnali před sál, kde byl připraven ohňostroj, asi jako na letohradské pouti. Jakmile se dojedlo, začali hrát. Ale nebylo to jako v Čechách, že se z 200 lidí zvedne 10 a jdou tancovat. Tady se jich bylo 400 a zvedlo se 390, ze zbylých deseti bylo pět na vozíčku a pěti bylo více než 100 let. Ve 2:00 přišel starosta a vybíral dary, čili peníze. Všichni se bavili v tzv. zakarpatském čase, podle kterého se řídí sami, naproti tomu kyjevský čas se používá jen na úřadech a je o hodinu posunutý. Poté jsme byli odvezeni zpět do hotelu. Když jsme se ve středu vzbudili, vyrazili jsme domů. Vše šlo hladce, dokud jsme na dálnici nepotkali auto, které jelo v proti směru. Doteď nevíme, co se tam dělo. Na maďarském přechodu jsme byli podrobeni prohlídce auta, div jsme si nemuseli sundat spodní prádlo. Domů jsme přijeli o den později ve 03:00.

Takže kdybych to měla shrnout do jedné věty, tragická hygiena, svatba ve všedních dnech, 400 lidí, všichni družní. Kdo nezažil, neuvěří.

Sest stupňů odloučení

Už jste někdy šli na akci a nikoho neznali, ale zjistili, že vlastně s naprosto neznámými lidmi máte aspoň deset společných známých? Pokud ano, takhle článek vám objasní, jak je to možné.

Tento fenomenální jev se nazývá velice poeticky: Šest stupňů odloučení (Six degrees of separation)...romantika co? Ale co tím vlastně autor chce říct?

Každý člověk je spojený s každým člověkem prostřednictvím řetězce šesti sobě navzájem známých lidí. Jeden stupeň odloučení se definuje jako jeden známý, který člověka odděluje od dalšího.

Ačkoliv není přesně jisté, jaký opravdu je nejvyšší stupeň separace, obecně se předpokládá, že je to číslo velmi malé. Tuto teorii podporuje řada výzkumů. Především experimenty amerického sociálního psychologa Stanleyho Milgrama, který v roce 1967 provedl výzkum týkající se fenoménu tzv. „malého světa“. Pokus spočíval v tom, že napsal velké množství dopisů a rozdál je svým přátelům. Ti se je pak je pokusili předat dál svým známým tak, aby byly doručeny jeho příteli v Bostonu. Milgram zjistil, že průměrný počet „předání“ mezi známými jeho známých byl šest. Milgramovi je také připisován i název této teorie, zároveň se však traduje, že autor sám tento termín nikdy nepoužil.

Prvenství v uvažování o sociálních sítích tímto způsobem však zaujímá maďarský spisovatel Frigyes Karinthy, jenž ve 30. letech 20. století publikoval povídku „Řetěz“, ve které se zabýval fenoménem „zmenšování světa“ (shrinking world) prostřednictvím nástávk se rozšiřující sítě společenských vztahů. Postavy v povídce věřily, že jakékoliv dvě bytosti na Zemi mohou být navzájem propojeny prostřednictvím nanejvýš pěti známostí.

Takže holky, doufám, že je vám teď jasné, proč váš bývalý Pepa a nový objev jsou kámoši a vy jste o tom neměly ani tušení.

převzato z: http://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%A0est_stup%C5%88%C5%A0_odlou%C4%8Den%C3%AD
<http://www.root.cz/clanky/sest-stupnu-odloucheni/>

Agnes

Víte, že...

- ...list papíru můžeme přeložit maximálně 9x?
- ...golfový míček má 360 dolíčků?
- ...nejkratší válka trvala 38 minut?
- ...jojo bylo poprvé použito jako zbraň ve filipínské džungli?
- ...na slízání lízátka je zapotřebí 142,98 líznutí?
- ...želvy jsou schopné dýchat zadkem?
- ...je možné krávu vést po schodech nahoru, ale dolů ne?
- ...se perly rozpustí v octu?
- ...srdcový král je jediný král, který nemá knír?
- ...Venuše je jediná planeta, která se točí po směru hodinových ručiček?
- ...Coca-Cola měla původně zelenou barvu?
- ...člověk v izolovaném prostoru zemře na otravu oxidem uhličitým, nikoliv na nedostatek O₂?
- ...matka Adolfa Hitlera vážně uvažovala o potratu, ale její lékař jí to rozmluvil?
- ...první kabinka na záchodě je nejčistější a nejméně používaná?
- ...víte pánové, že oba nejvyšší výsledky IQ testech, které kdy byly změřeny patřily ženám?
- ...věda zabývající se hloupostí se jmenuje morologie?
- ...kvákání kachen nevytvoří žádnou ozvěnu a nikdo neví proč?
- ...všichni lední medvědi jsou leváci?
- ...mořské hvězdice nemají vůbec žádný mozek?
- ...po dobu svého života sníte během spánku okolo 75 kusů hmyzu a 10 pavouků?
- ...krysy a koně neumějí zvracet?
- ...lidská moč svítí pod ultra fialovým světlem?
- ...šváb může žít až 9 dní bez hlavy, než zemře vyhladověním?

Katka Hanzlová

Netupější policejní
akce a reakce

Policisté zajišťují stopy

Když policisté dorazí na místo činu, je potřeba zajistit veškeré stopy, protože jsou ve stopách zvyklí měřit odmalinka. A co napsali do služebny?

"Pachatel zanechal na místě činu mnoho otisků, z nichž mu a nebylo z čeho sejmout, protože pachatel na co sáhnul, ukradl. Po příjezdu násilí na dveřích, skříních, tchyni a okolí. Služební pes sledoval stopu několik metru a poté usnul."

Občas je nutné některé důkazy opravdu pečlivě prozkoumat. Zbrkllost by byla při vyšetřování rozhodně na škodu.

"U jmenovaného bylo nalezeno větší množství pornografických materiálů, jejich část byla ponechána na stanici pro další využití."

Policisté pátrají v ulicích

Policisté se nevělejí celé dny na služebně. Naopak, vyrážejí do ulic a vykonávají mravenčí práci. I když... viděli jste někdy, co dělají mravenci? Prakticky jen tahají svá vejce sem a zase tam. Ale naši chraabrí policisté dělají mnohem víc. A i to se dostalo do policejních zápisů...

"Po kontrole občanského průkazu jsem byl natolik zmatený jeho fotkou, že jsem zapomněl na to, že ho mám zatknout, tak jsem ho nechal jít. Nepamatuji si, že bych toho člověka už někdy viděl, a to mám skvělý zrak, jen s tou pamětí je to horší. Pachatel byl v takovém stavu, že na naše zavolání „Stůj“ upadl. Několikrát jsem ho vyzval, aby zastavil, ale on padal z okna dál."

Policisté střílejí po lumpech

„Zastavili jsme rychle jedoucí auto, jenže málo, takže pokračovalo dál v jízdě nepřiměřenou

Beze zbraně to nejde. Mezi grázly všeho druhu je zbraní plno a tak musí být na ozbrojen připraven i policista. Samozřejmě, použití zbraně je svázáno mnoha pravidly a je potřeba k důvod, který se pak dostane i do zápisu:

"K varovnému výstřelu do vzduchu došlo na ulici Pekařská členem hlídky na pokyn velitele hlídky, neboť hrozilo vyčerpání příslušníka hlídky během Vystřelil jsem na něj služební zbraní až poté, co jsem střílel do vzduchu, ale to bylo tři dny před tím, a to zadržený asi neslyšel. Nejdříve jsem si myslel, že jen žertuje, a že po mně střílí slepými náboji. Když mě odváželi do nemocnice, tak jsem si to už nemyslel."

Policisté zatýkají syčáky

Ať už je lump střelnou zbraní trefen, nebo se vzdá i bez dramatické přestřelky, fáze samotného zatýkání také není nikterak snadná. Pokud vám někdy do domu zatýkalo děravou střechou, víte, o čem mluvíme. A pokud ne, přečtěte si, co říkají policejní anály o zadržení pachatelů:

"Zadržený při zatýkání kousal, proto to asi služební pes nevydržel s nervy a kousl ho také. Zadržený se při zatýkání bránil, jako kdyby věděl, že ho chceme zatknout. Služební pes sice zadržel pachatele, ale pouta jsem mu musel nasadit já. V parku nemohla být pouta přiložena, neboť velitel hlídky je nechal ve služební brašně ve vozidle."

Tolik pro dnešek. Doufáme, že se vám první díl policejní smršti líbil a na příští víkend vám můžeme slíbit pokračování, ve kterém se dozvíte, jak se s bídíkem pracuje bezprostředně po zadržení, jak vypadá převoz na policejní stanici, co vše se může stát u výslechu a podíváme se i na matematické a lingvistické schopnosti policejních expertů.

Zaujalo nás...

Knihy

Walter Farley – Černý hřebec

Albatros, 2003

Něco pro milovníky koní... Na začátku příběhu vyplouvá čtrnáctiletý Alek Ramsey lodí z Indie a vůbec netuší, co mu osud chystá. V souboji s přírodou o přežití však potkává kamaráda. Prvotní neštěstí jej vlastně dělá šťastným. Alek je majitelem obdivuhodného koně Blacka a míří s ním na stupně vítězů.

Gudule - Pohádky aneb Jak to bylo doopravdy

Albatros, 2004

Dospěláci se nám od narození snaží nakukat spoustu nesmyslů. To je známá věc... Ale s tím je konec!! Přečtěte si šokující odhalení, která navždy a od základů změni váš pohled na Červenou karkulku, Palečka anebo Sněhurku. Všechno se to seběhlo docela jinak, než nám celá léta vtloukali do hlavy!!

Wenda Bendlová

DVD

Shrek 3

Když zemře otec princezny Fiony, čeká se, že Shrek převzme královské povinnosti a bude vládnout. Zelený zlobr však netouží po trůnu. A tak se spolu s milovanou Fionou, upovídaným Oslem a statečným Kocourem v botách vydává hledat nového panovníka. Jako vhodný adept se jeví mladinký král Artuš, je ale třeba jednat rychle, neboť po žezlu prahne vykutálený princ Krasoň...

Fantastická čtyřka a Silver Surfer

Připravte se na nekonečnou porci akce a super legrace - přichází neskutečně zábavný hit Fantastická čtyřka a Silver Surfer! "Invisible Woman" Sue Storm a "Mr. Fantastic" Dr. Reed Richards mají těsně před svatbou, ale přípravy jim překazí tajemný vetřelec Silver Surfer, který přichází na Zemi zvěstovat její zánik. Času je neúprosně málo! Jestli chce Fantastická čtyřka zachránit naši planetu, musí se chtít nechtě spojit s hanebným Dr. Doomem!

Impyho zázračný ostrov

Profesor Habakuk Tibatong žije na malém vzdáleném ostrově se skupinou zvířátek, která učí mluvit. Jednoho dne připluje k ostrovu ledovec a v něm obrovské zmrzlé vejce. Když se z něj vylíhne prehistorický tvor, Impy, profesorovo nadšení nezná mezí a hned dá vědět svým vzdělaným kolegům. O Impym se však dozví i bohatý lovec trofejí, který ho chce mít živého, nebo mrtvého. A tak zvířátka musí bojovat s časem, aby svého nového kamaráda schovala, dříve než bude pozdě.

Simpsonovi ve filmu

Jeden z nejúspěšnějších televizních seriálů se konečně dočkal prvního celovečerního filmového zpracování. Populární rodinka Simpsonových ze Springfieldu bude tentokrát čelit globálnímu výzvam a Homer provede nejhorší věc svého života. Na filmu pracují stejní tvůrci jako na televizním seriálu, a tak se fanoušci dočkají většiny svých oblíbených postav.

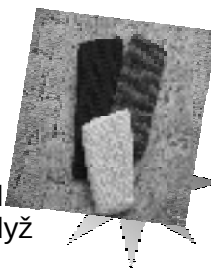
Eva Hubálková

Co je IN a co OUT

Mobil v ponožce

Jestliže máte malou ponožličku, neváhejte a strčte si do ní mobil. Jednak budete IN, ale hlavně si svého miláčka nepoškrábáte, když Vám spadne ze schodů.:-)

Hrát fotbal s klukama

Už je to tak, holky. .. Dříve byste si s klukama nevyrazily ani před váš barák, ale teď je moderní s nimi jít a zakopat si fotbálek. Jednak se protáhnete, pokecáte, ale hlavně můžete zhubnout ..;-)

Svatební šatičky

Svatba = krásné bílé šaty s krajkami. Je to nádherná představa, ale co když si v obchodě nevyberete ..?

Postačí vám půl cívna šatů a oni vám tam už poradí. Dovedete si snad představit svatbu bez bílých šateček.?

OUT

Pásek s TH..?

Faninky Billa z Tokio Hotel budou jistě nadšené, když objeví pásek s její jménem. Ale nenechte se zmást. Jednak je to děsný kýč a ke všemu budete OUT. Takže pozor na

Katka Tomková.

Vtipy jak jinak než o Pepíčkovi

„Pepo, dneska mi volala paní učitelka a moc si stěžovala na tvé chování ve škole.“ „Tati, to lhala! Dneska jsem byl za školou.“

„Tati, co znamená, když je něco okrajové?“ „Že to není moc důležité.“ „To je dobře. Paní učitelka mi napsala pětku z matematiky na okraj písemky.“

Dežo upadl a Pepa mu pomáhá vstát. „Nerozbil sis nos?“ „Možná, ale ty dírky v něm asi už byly.“

Pepa se dívá do zrcadla a po chvíli volá: „Mami, dneska se mi určitě neudělá žádný uher!“ „Proč myslíš?“ „Už pro něj není volné místo.“

Napomíná maminka Pepíčka: „Nerýpej se tak v tom špenátu. Když budeš jíst hodně špenátu, vyroste z tebe chytrý a hezký člověk.“ „Jo? A proč jsi ho teda nejedla ty s tátou?“

„Pepíku, teď mi pověz, kdy se na našem území usadili Slované?“ „Prosím, oni se tu usadili, když je bolely nohy.“

Jde smutný Pepíček k cizímu pánovi a říká, že se ztratil. Pán se ho ptá: „A jak se jmenuješ?“ „Pepíček.“ „A dál?“ „Flek.“ „A adresu znáš?“ „Jasně, www.pepek.cz.“

